

Publicerad 2024-02-18 13:09 av Anonym__

Som barn

Emotionell försummelse som barn, hur påverkas man sen som vuxen? När man är van.

Jo för att kanske har jag blivit till den jag var mest rädd för att bli. Långt tillbaka i historien, i varje svår berättelse. I varje generation, finns sjukdomshistorien. Om att det fanns ett värde, men ingen betydelse. En känslan av frustration. Emotionell försummelse som barn, det blir oftast Ingen reaktion. En tid av en händelse, som går på repeat för den vuxne sen. Runt i en rörelse. För vad är en skapelse, utan sin betydelse?

Detta är inte bara en berättelse. Det finns många fler än, en varelse. Som drömde om befrielsen. Med känslan, att det finns ett värde. Men det tärde utan betydelse. För lite kärlek och många begärde. Sökte efter förståelse. Men blev fast i sig själv, som ett fängelse. Det måste vara svårt, för många hårda ord. För den som kommer åt, för lite tålamod. Har svårt att leva sig in, för när det brister i förståelsen. Då brister också empatin. Det här är konsekvensen av den,

emotionella försummelsen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anonym__ med Poeter.se id #233258 innehar upphovsrätten